

Solomon's Torah: Shared, Enhanced, Beyond Text Shir Ha-Shirim Rabba 1:7

ד"א שׁיר השׁירים זה שאמר הכתוב (משלי טז) לב חכם ישׁכיל פֿיהו לבו של חכם מלא חכמה. מי ישׁכיל עליו ומי מחכים עליו? פֿיהו. פומיה מחכים עליו, פומיה מורה עליו (שם משלי ט"ז) ועל שפתי יוסיף לקח מתוך שהוא מוציא דברי תורה מלבו מוסיף על לקחה של תורה.

Another explanation: *The Song of Songs*: this bears out what the text says, *The heart of the wise teaches his mouth* (Prov. 16:23). If the heart of the sage is full of wisdom, who draws attention to the sage and who shows the sage's wisdom? *The Sage's mouth*. The mouth makes the sage sound wise. The mouth shows what the sage truly is. *And adds learning* {S.S. 7} to his lips. Through the act of bringing forth words of Torah from one's heart, a sage adds to the learning of the Torah.

משלו משל לה"ד לחבית שהיא מלאה אבנים טובות ומרגליות ומוקפת צמיד פתיל והיא נתונה בזוית אחת ואין אדם יודע מה בתוכה בא אחד ופנה אותה וידעו הכל מה בתוכה, כך לבו של שלמה היה מלא חכמה ולא היה יודע אדם מה בתוכה כיון ששרתה עליו רוח הקודש ואמר ג' ספרים ידעו הכל חכמתו, ועל שפתי יוסיף לקח לקח שהוסיף על דברי תורה עילהו שנא' (קהלת ח) ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה.

They drew a comparison to illustrate this, to a cask which was full of precious stones and pearls, but which had a tight-fitting cover and was put away in a corner, so that no one knew what was in it, until someone came and emptied it and then everyone knew what was in it. So the heart of Solomon was full of wisdom but no one knew what was in it but when the holy spirit rested on him and he composed three books, all knew his wisdom. *And adds learning upon his lips*: the learning which he added to the words of the Torah exalted him,' as it says, *I applied my heart to seek and to explore* (ולתור) *by wisdom* (Kohelet 1:13).

מהו ולתור להעשות תייר בחכמה, הה"ד (במדבר יג) ויתורו את ארץ כנען, מאן דקרא טבוואות ניזיל לגביה, מאן דתני טבוואות ניזיל לגביה שנאמר לתור בחכמה.

What is meant by 'ולתור'? To become an explorer of wisdom, as it is written, *They explored* (ויתורו) *the land* (Numbers 8:21). If a person taught the Scripture well, Solomon went to that person; if one taught the Mishnah well, Solomon went to that person, as it says, *To explore* (ולתור) *wisdom* (Eccl. 1:13).

ד"א לדרוש ולתור לתור ולהותיר, הדין פייטנא כד עביד אלפא ביתא זמנין מחסל לה זומנין דלית מיחסל לה, ברם שלמה עבד אלפי ביתא וחמשא אתין יתרין עליו דכתיב (מ"א מלכים א' ד) ויהי שירו חמשה ואלף ויהי שירו של אלף חמשה.

Another explanation: *To seek and to explore*: לתור [has the sense of] ולהותיר (to leave over). When a poet writes an alphabetical poem, sometimes the poet completes it, sometimes the poet does not. But Solomon made an alphabetical poem and five letters in addition, as it is written, *His song* (שירו) *was a thousand and five* (I Kings 5:12), [as if to say], what was left over from the alphabet was five.

ולא על דברי תורה בלבד היה תייר שלמה אלא על כל אשר נעשה תחת השמש כגון האיך ממתיקין את החרדל היאך ממתיקין את התורמסין, א"ל הקב"ה אחר דברי תורה איללת חיך שאין אני מקפח שכרך הריני משרה עליך רוח הקודש, מיד שרתה עליו רוח הקודש ואמר ג' ספרים הללו משלי, קהלת, ושיר השירים.

Nor was it only words of Torah that Solomon searched out, but all that was done under the sun; for instance, how to sweeten mustard, how to sweeten lupines. Said the Holy Blessing One to him: 'You sought out words of Torah; I swear that I will not withhold your reward. Behold I cause the holy spirit to rest on you.' Immediately the holy spirit rested on him and he composed these 3 books: Proverbs, Ecclesiastes, and The Song of Songs.